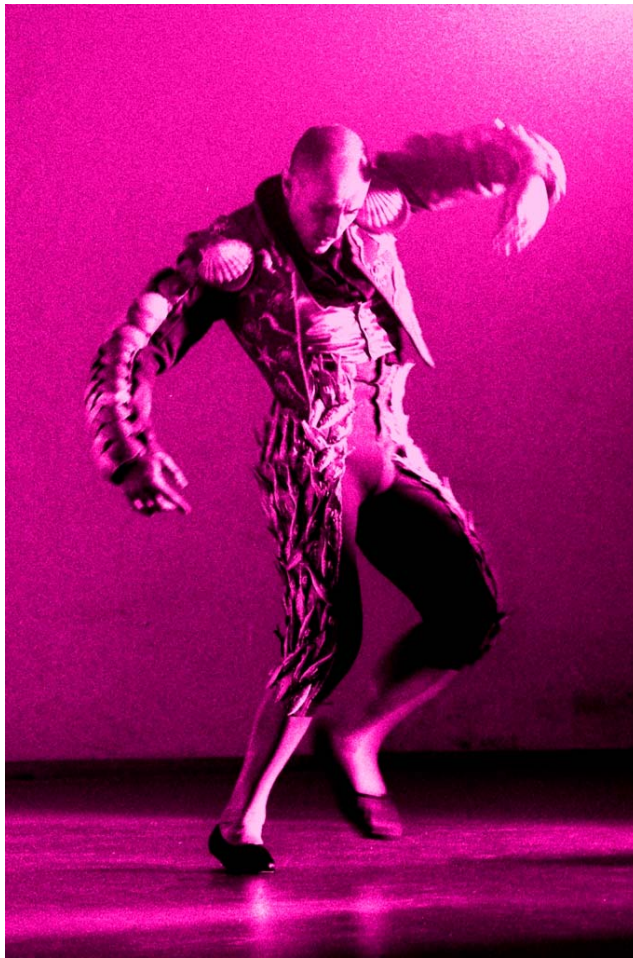

 teatre lliure

**FITXA PEDAGÒGICA
BELMONTE**

**creació F. Amat, L. Azzopardi, C.
Gelabert i C. Santos**

Gelabert Azzopardi 30 anys

ÍNDEX

PREPARA'T PER AL LLIURE

FITXA ARTÍSTICA.....	2
INFORMACIÓ PRÈVIA	3
Sobre l'obra.....	3
Sobre l'autor.....	4
Sobre la companyia	7
Sobre la música.....	8
Sobre l'escenografia.....	11

© Ros Ribas.

PER TREBALLAR A L'AULA

PROPOSTES DIDÀCTIQUES	12
Relacionades amb el context	12
Relacionades amb la dansa.....	14
Relacionades amb l'escenografia	15
Relacionades amb la posada en escena.....	16
Relacionades amb els personatges.....	17

© Ros Ribas.

FITXA ARTÍSTICA

Belmonte creació i direcció **Cesc Gelabert** i **Lydia Azzopardi**
Gelabert-Azzopardi Companyia de Dansa
Teatre Lliure de Montjuïc: del 16 al 26 de setembre de 2010

intèrprets **Lydia Azzopardi** (dies 16, 17, 18, 19, 22, 24 i 26) / **Dani Corrales** / **Cesc Gelabert** / **Virginia Gimeno** (dies 23 i 25) / **Giuliano Guerrini** / **Toni Jodar** / **Jonatan de Luis Mazagatos** / **Salvador Masclans** / **Michele Mastroianni** / **Oscar Pérez** / **Alberto Pineda** / **Charles Washington** / i la **Banda Municipal de Barcelona**

coreografia i direcció artística **Cesc Gelabert** i **Lydia Azzopardi** / música original **Carles Santos** / espai escènic i vestuari **Frederic Amat** / il·luminació **Cesc Gelabert** i **Jordi Llongueras** / direcció musical **Xavier Piquer** / instrumentació **Xavier Riba**

assistent del coreògraf **Toni Jodar** / assistent convidada **Sarah Taylor** / professores **A. Lacalle**, **E. Maycas** i **A. Sánchez** / equip tècnic **Conxa Pons** i **Israel Quintero** / coordinació de vestuari **César Olivar** i **Àngel Vilda** / sastresses **Georgina Misser** i **Ana Sabina Vergara** / producció executiva i distribució **Maria Rosas** / coordinació **Montse G. Otzet** / comptable **Núria Feliu**

construcció d'escenografia **Josep M. Blancafort** i **Quim Guixà** / confecció de vestuari **Goretti Puente**

La pel·lícula que es projecta a l'espectacle va ser elaborada a partir dels Archivos del N.O.D.O. per **Frederic Amat**, **Lydia Azzopardi** i **Cesc Gelabert** amb l'assessorament de **Joan Marimón**

INFORMACIÓ PRÈVIA

SOBRE L'OBRA

.....

Belmonte

Per celebrar els 30 anys de treball conjunt, Gelabert i Azzopardi tornen a ballar aquesta peça emblemàtica estrenada el 1988 al Mercat de les Flors, és una lluita entre l'instint i la raó, entre la vida i la mort, inspirada en la personalitat del torero Juan Belmonte (1892-1962). Una relectura i un repte davant d'un espectacle que ja forma part del repertori del món de la dansa contemporània.

L'espectacle és una abstracció en termes coreogràfics, musicals i plàstics, del món dels toros i utilitza l'extraordinària personalitat de Juan Belmonte (1892-1962) com a secreta força d'inspiració. No és una descripció figurativa de les curses de toros ni una biografia cinematogràfica.

© Ros Ribas.

SOBRE L'AUTOR

.....

CESC GELABERT

Gelabert és un dels coreògrafs i ballarins espanyols més influents del moment. Com a artista emblemàtic i enormement versàtil que és, ha contribuït de manera notable a la creació d'una cultura de la dansa a Espanya.

Ballarí, coreògraf i director, Cesc Gelabert neix a **Barcelona**. Comença els seus estudis de dansa el 1969 quan una amiga el posa en contacte amb l'estudi d'Anna Maleras, on ella assisteix com alumna. Aviat entra a formar part del grup d'Anna Maleras i a rebre classes de jazz, contemporani i altres tècniques, alhora que comença a experimentar amb les seves pròpies coreografies. No deixa de cultivar la seva afició pel futbol i de jugar tots els caps de setmana com capità del seu equip. Simultàniament, comença la carrera d'arquitectura a la Universitat Politècnica de Barcelona, carrera que, després d'anys d'estudi, decideix abandonar per dedicar-se a la dansa.

La seva **primera coreografia és de l'any 1972**, i un any més tard crea el seu **primer solo *Acció 0*, en col·laboració amb Frederic Amat**, mentre actua algunes nits en cabarets i continua rebent classes de jazz i contemporani de professors internacionals. El seu professor preferit de llavors és **Matt Mattox**, de qui ha rebut classes a Londres.

Altres cop a Barcelona, el 1976, crea *Acció I* amb Toni Gelabert i Frederic Amat. Tant aquesta obra com *Acció 0* es presenten sota la denominació d'Espai de Dansa a la Sala Vinçon i al Teatre Lliure de Barcelona, i també en altres espais.

El 1977 forma el seu **primer grup de dansa amb la producció *Ver-estiu-automne-ivern-I***, una obra per a set intèrprets.

L'any 1978 decideix anar a **Nova York**, on viu durant dos anys i coneix de primera mà l'escena dansística de la ciutat. Durant aquest temps, alterna treballs diversos i actuacions amb la creació d'obres col·lectives amb **ballarins postmoderns** i nous solos com a ballarí. *Corduroy Suit* es presenta al teatre Kitchen i obté una bona rebuda, la qual cosa li permet esdevenir un membre actiu de la comunitat de dansa de Nova York.

L'any 1980, de tornada a **Barcelona**, comença a **col·laborar amb la ballarina Lydia Azzopardi** actuant arreu de l'Estat espanyol i per festivals de França i Itàlia. El seu **centre de creació és La Fàbrica**, un important local de dansa de Barcelona **dirigit per Toni Gelabert**.

El 1985, **Gelabert i Azzopardi** funden la companyia que du el seu nom i presenten *Desfigurats*, la seva primera producció de dansa de gran format. La companyia es consolida i s'estableix definitivament a Barcelona. Simultaneament, Fabià Puigserver, fundador del Teatre Lliure de Barcelona, invita la companyia a associar-s'hi i a realitzar coproduccions i llargues temporades d'exhibició. L'any 2003, Gelabert i Azzopardi passa de companyia associada a companyia resident del Teatre Lliure.

El **1987 i 1988** crea dues obres: *Rèquiem (Verdi)* i *Belmonte*. La **música** és una composició original de **Carles Santos**, amb qui havia col·laborat a Nova York. L'artista **Frederic Amat** va ser l'encarregat de dissenyar **els decorats i el vestuari**. Totes dues obres es converteixen en peces emblemàtiques de la història de la dansa a l'Estat espanyol.

La companyia realitza una gran gira per molts teatres de l'Estat i actua als festivals més importants d'Europa, Amèrica i Àsia.

Cesc Gelabert desenvolupa un llenguatge íntimament relacionat amb un estil molt personal i una presència poderosa com a solista en l'àmbit internacional.

A finals dels anys vuitanta, mentre actua al Festival d'Ais de Provença, coneix Nele Hertling, la directora del Hebbel Theater de Berlín. Aquesta trobada marca l'inici d'una relació llarga i productiva: la companyia Gelabert Azzopardi es converteix en coresident del Hebbel Theater, una col·laboració que finalitza l'any 2003.

Durant aquest **període llarg en què viu entre Barcelona i Berlín**, Gelabert **coneix el coreògraf alemany Gerhard Bohner** i en descobreix l'obra. Entre els dos es crea un lligam perquè tots dos són solistes i es tenen admiració mútua. Després que Bohner mori el 1992, Gelabert decideix reconstruir i interpretar la seva obra *Im (goldenen) Schnitt I / II*, dues versions d'un solo que desenvolupa a partir de les seqüències de vídeo de Cosima Santoro.

Ben aviat presenta *Im (goldenen) Schnitt I* als festivals més importants de l'**escena internacional** i el solo obté un gran èxit. No hi ha dubte que el resultat de la combinació de la coreografia de Bohner i la interpretació de Gelabert converteixen aquesta obra en una experiència singular i inoblidable. *Im (goldenen) Schnitt I* encara es va representar la temporada passada a la Sala Fabià Puigserver.

Cesc Gelabert ha creat el solo *In a Landscape* per a Mikhail Baryshnikov. Ha realitzat encàrrecs per David Hughes, Balletto di Toscana, Tanztheater Komische Oper, Ballet Gulbenkian i per a Larumbe Danza.

A més, ha col·laborat amb grans personalitats de les arts escèniques com ara Núria Espert, Jorge Lavelli, Montserrat Caballé, Milva, Gerardo Vera, Pilar Miró, Lluís Pasqual, Emilio Sagi, Carles Santos, Frederic Amat, Mario Gas i Julia Migenes Johnson, entre altres.

premis

Al llarg de la seva trajectòria, Cesc Gelabert ha rebut prestigiosos guardons, com la **Medalla de Oro al Mérito en las Artes Escénicas** i el **Premio Nacional de Danza**, que concedeix el Ministerio de Cultura d'Espanya, com també el **Premi Nacional de Dansa** de la Generalitat de Catalunya, el **Premi Ciutat de Barcelona** (1987 i 2005), el **Premi Max de les Arts Escèniques** al Millor Coreògraf i al Millor Intèrpret Masculí de Dansa (2004 i 2005) i el **The Herald 2004 Angel Award** del Festival Internacional d'Edimburg, entre altres.

Lydia Azzopardi

Després de completar els estudis a la **London Contemporary Dance School**, desenvolupa la seva carrera com a ballarina i intèrpret col·laborant amb diversos coreògrafs, com ara Robert North, Jane Dudley, Bob Cohan i Ana Sokolow.

En qualitat de mestra ensenya dansa contemporània a l'Òpera de Zuric i a l'escola Mudra de Maurice Béjart, a Brussel·les, on figura com a professora resident. Imparteix cursos de composició i improvisació a l'Institut de Teatre de Barcelona i en moltes ciutats d'Europa.

L'any **1980**, Lydia Azzopardi inicia la seva col·laboració amb Cesc Gelabert actuant internacionalment amb la seva companyia, que formen a Barcelona, l'any 1985. A més a més de **codirectora i intèrpret, participa en qualitat de dissenyadora de vestuari i estilista** en la majoria de les produccions de la companyia.

També ha dissenyat per a la Komische Oper, el Balletto di Toscana, el Ballet Gulbenkian, i per a Mikhail Baryshnikov.

Col·labora en produccions de teatre, cinema, vídeos i òpera, alhora que imparteix conferències sobre disseny de vestuari per a la dansa. De forma esporàdica, participa com intèrpret en projectes d'altres creadors.

L'any 2006, guanya el Premi Ciutat Barcelona i el Premi FAD Aplaudent Sebastià Gasch 2005-2006, pel disseny de *Psitt!! Psitt!!* i *Caravan*.

En **celebració dels 30 anys de la unió Gelabert-Azzopardi i dels 25 de companyia**, Lydia Azzopardi torna als escenaris amb el paper original de *Belmonte*.

© Ros Ribas.

SOBRE LA COMPANYIA

Gelabert-Azzopardi Companyia de Dansa

La producció de l'espectacle *Desfigurat* (1985) marca l'inici d'una trajectòria integrada per més de **vint-i-cinc obres** que Cesc Gelabert ha coreografiat per a la companyia, entre peces de grup i diversos solos dels quals ell n'és l'interpret. La companyia desenvolupa les seves activitats com una companyia de dansa contemporània internacional amb base a Barcelona.

Des de l'any 1987 és companyia associada del Teatre Lliure de Barcelona, i l'any **2003 es converteix oficialment en resident d'aquest teatre**, que coprodueix i presenta les noves produccions.

El Hebbel Theater de Berlín ha estat principal coproductor i soci durant un llarg i fructífer període que ha permès a la companyia realitzar molts projectes i presentar el treball de Gelabert a Berlín.

Cesc Gelabert marca l'estil amb la seva visió personal del moviment. **Els seus conceptes s'adapten i es treballen sobre el ballari**, sense que aquest perdi la identitat personal com intèrpret.

Al llarg de la seva trajectòria, Cesc Gelabert i Lydia Azzopardi han contractat artistes de diferents àmbits que comparteixen una sòlida formació tècnica, posant èmfasi en **l'autenticitat del moviment i de la interpretació**. **Les coreografies s'inspiren en diversos temes i no expliquen històries lineals**.

La companyia s'ha creat una alta reputació al llarg dels anys que li ha permès arribar a una audiència ampla i diversa. L'objectiu és crear qualitat i portar la dansa a un públic més ampli possible.

© Ros Ribas.

PER SABER-NE MÉS:

COREOGRAFIES

.....

Glimpse, 2004

Un solo de vídeo, música i dansa, de 40 minuts de durada, creat en col·laboració amb el vídeo-artista Charles Atlas i el compositor Carlos Miranda.

Gelabert presenta un solo de dansa, en el qual les imatges de vídeo, projectades en un retaule o multi-pantalla, dialoguen amb el ballarí durant la representació, acompanyats tots dos per la música de Carlos Miranda. Les projeccions sobre les pantalles trenquen la frontera entre les reflexions internes del ballarí i allò que l'espectador veu com a resultat. Aquest projecte de vídeo i dansa està pensat per a la seva presentació en espais diversos: museus, galeries d'art o espais polivalents.

Zumzum-ka, 1998

Zumzum és una paraula onomatopeica que descriu el so d'un eixam d'abelles o d'una munió de gent. La lletra **K** és anàloga a la persona cànvida, al caminant: és la lletra que camina; una espasa que talla en totes les direccions. És un reconeixement a destacats artistes del segle xx: Kafka, Kandinski, Klee, Kantor i d'altres.

Orion, 2007

És una fórmula coreogràfica, un teorema dansístic construït a partir d'algunes de les explicacions que la ciència moderna dona a la realitat. L'obra s'inspira en algunes de les idees científiques del nostre temps. El **Big Bang**, l'evolució de les espècies de Darwin, les neurociències cognitives i altres nocions científiques que ara com ara canvien la nostra percepció de la realitat i de nosaltres mateixos.

Psitt!!Psitt!!, 2005

Ha estat creada a partir d'una composició musical de Pascal Comelade com a homenatge particular a Erik Satie.

La peça recull les anomenades "indicacions dramàtiques" que Satie escrivia per als seus intèrprets, no per a la tècnica del virtuós, sinó per influir en el seu estat d'ànim i posar-li en qüestió els esquemes i els prejudicis racionals amb missatges insòlits i poètics, impregnats d'un humor lleuger i surrealista.

SOBRE LA MÚSICA

Carles Santos

Pianista, compositor i artista polifacètic. Graduat pel Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona. Va continuar els seus estudis a París, amb els mestres Février, Casadesús, Maga Tagliaferro i Margaret Long; i posteriorment a Suïssa, com alumne de Harry Datymer. El 1961 va començar a actuar com a pianista, interpretant obres de Bartók, Schönberg i Webern. El 1968 es va traslladar als **Estat Units, on va conèixer músics d'avantguarda com John Cage.** Als anys setanta **va fundar**, juntament **amb Josep Maria Mestres-Quadreny**, el **Grup Instrumental Català (GIC).**

Ha treballat en **cinema amb Pere Portabella**, com a compositor, intèrpret i guionista, a *Nocturn 29* (1968), *Miró l'altre* (1969), *Informe general sobre algunas cuestiones para una proyección pública* (1976), *El pont de Varsòvia* (1989), *Las variaciones Goldberg* (2007). Com a realitzador, també té filmografia: *L'àpat* (1967), *La cadira* (1968) o *LA-RE-MI-LA* (1979).

Crea la **Companyia Carles Santos amb Mariaelena Roqué** presentant la seva obra com a autor, compositor i director en teatres i festivals internacionals, com ara el Festival de Teatre d'Edimburg, el Festival d'Automne de París i l'Odéon, Les nuits de Fourvière i TNP de Lió, entre altres. Alguns dels seus espectacles més destacats són *Arganchulla Arganchulla Gallac* a l'Akademie der Künste de Berlín (1987), *Tramuntana Tremens* al Mercat de les Flors Barcelona (1989), *Asdrúbila* (1992), Jocs Olímpics de Barcelona (1992), *Ricardo i Elena* al Teatre Nacional de Catalunya (2000), *L'adéu de Lucrecia Borja* per a la inauguració del Teatre Lliure de Montjuïc (2001), *Sama Samaruck Suck Suck* a la La Villette de París (2002), *El Compositor, La Cantant, el Cuiner i la Pecadora* (2003) i *La meua filla sóc jo* (Teatre Lliure, 2005, espectacle guardonat amb tres Premis Max).

A més de la seva **producció musical, cinematogràfica i escènica**, Carles Santos es també **creador** d'una important **obra plàstica, principalment fotogràfica.** El 2006 va ser objecte de **dues exposicions**, actualment en itinerància: *Visca el Piano*, sobre el conjunt de la seva obra, a la Fundació Miró de Barcelona, i *Mariaelena desvesteix Carles Santos*, creada per Mariaelena Roqué amb els vestuaris pertanyents a les seves obres al Museu Tèxtil i de la Indumentària de Barcelona.

El 2007 va presentar al Palau Sant Jordi de Barcelona una cantata per a 3000 nens i nenes per encàrrec del Secretariat de Corals Infants de Catalunya, la gira del seu darrer espectacle *El fervor de la perseverança* i el concert de piano *He de ser castigat per no haver estimat mai ningú*, presentats al Teatre Lliure durant la temporada 2006-2007.

La temporada 2007-2008 estrena l'espectacle *Ebrofalia copulativa* al Sónar de Frankfurt. Ha compost la música de *Tirant lo Blanc*, de Joanot Martorell, dirigida per Calixto Bieito, i l'acció per a piano i la ballarina Sol Picó amb versió de *Himne dels Segadors*, presentats en el marc de la representació de la Cultura Catalana a la Fira del Llibre de Frankfurt. El maig de 2008 va estrenar al Teatre Lliure *brossalobrossotdebrossat* (premi de la Crítica 2008) un homenatge íntim al poeta Joan Brossa, amic i col·laborador de Santos. El seu últim espectacle al Lliure ha estat *Piturrino fa de músic*, un concert al límit de la interpretació musical, que es va poder veure a l'Espai Lliure durant el cicle Radicals, el maig de 2009.

Ha estat artista convidat a la fira de Música Mediterrània de Manresa amb els espectacles *Sis tenores i un senyor* i *Els monts*. El gener de 2010 va organitzar la celebració de la romeria de St. Sebastià, patró de Vinaròs, en el 400 aniversari de la relíquia (amb la participació d'unes 20.000 persones) i aquest mateix mes va presentar al Teatro Circo Price de Madrid la vetllada *Carles Santos vs. Carles Santos* dins el cicle *La lucha libre vuelve al Price*.

Premis

Ha rebut diversos premis i condecoracions, com el Premi Nacional de Composició de la Generalitat de Catalunya (1990); el Premi Ciutat de Barcelona de la Música (1993); el Premi Ciutat de Barcelona a la Projectió Internacional (1996); la Creu de Sant Jordi (1999). També té diversos premis Max pels seus espectacles escènics.

© Ros Ribas.

SOBRE L'ESCENOGRAFIA

Frederic Amat

La dedicació de **Frederic Amat a la pintura no el priva d'explorar altres horitzons**, moure's amb insaciable curiositat per la vida, la geografia i les diferents expressions artístiques. Ha exposat els seus treballs a París (1976), Milà (1980), Bonn (1981), Berlín (1982), San Francisco (1988) Portugal (2003), Tunis (2003), Rabat (2003) Nova York (1984-85, 1987, 1991-92, 2004) i retrospectives de la seva producció al Museo Rufino Tamayo de Mèxic D. F. i la Fundació Miró de Barcelona. L'any 2005 va realitzar les il·lustracions per a l'edició de *Les mil i una nits* del Círculo de Lectores/Galaxia Gutenberg. L'any 2007 va rebre el Premi d'Arts Plàstiques de Catalunya.

Ha creat també espais escènics per teatre i dansa, col·laborant en muntatges, entre altres, *El público* de F. García Lorca (amb Fabià Puigserver, 1986), *Tirano Banderas*, de R. del Valle-Inclán (1992), *Roberto Zucco* de B.M. Koltès (1993) i *Tot esperant Godot*, de S. Beckett (1999), dirigits per Lluís Pasqual. Ha dirigit amb Cesc Gelabert l'espectacle *Zum-zum-ka* presentat l'any 1998 al Festival de Música i Dansa de Granada. En motiu del cinquantenari del Festival, el 2001, s'hi va presentar amb direcció i espai escènic seus l'òpera d'I. Stravinski i J. Cocteau *Oedipus Rex*. Ha dirigit i realitzat l'espai escènic de l'òpera *El viatge de Simorgh* de José Mª Sánchez Verdú, al Teatro Real de Madrid (2007). El 2008 va dirigir el poema *Blanco*, d'Octavio Paz, a l'Espai Lliure. L'any 2010 va crear la banda visual per a l'oratori *Maddalena ai piedi di Cristo* de Caldara, presentat al Teatro Arriaga de Bilbao.

Ha dirigit les pel·lícules *Viaje a la luna* (1998) amb guió de Federico García Lorca, i *Foc al Càntir* (2000), amb guió cinematogràfic del poeta Joan Brossa; *Backwaters* (2003), *Deu Dits* (2004), *Danse Noire* (2005) i *El Aullido* (2009) amb guió de Guillermo Cabrera-Infante.

Els últims anys ha treballat diversos projectes murals: *Mural de les Olles* -Institut del Teatre, Barcelona (2001); *Mural Pits de Gallifa* (2002); vidriera *Bestial* (2002); *Porta dels lectors*, Ateneu Barcelonès (2007); *Villa Nurbs*, a Girona (2008) i *Fosas* (2009).

PROPOSTES DIDÀCTIQUES

A continuació us presentem diferents propostes didàctiques relacionades amb el context, l'escenografia, els personatges i el material gràfic, per tal que els professors triïn les activitats més adients per treballar àrees com la història, la geografia, la literatura, la llengua, l'art i la plàstica.

.....

RELACIONADES AMB EL CONTEXT

JUAN BELMONTE

Juan Belmonte García nascut a **Sevilla**, 14 de abril de **1892** i mort el **1962**. Conegut com el *Pasmo de Triana*, va ser un **matador de toros espanyol**, probablement el més popular de la història i considerat per molts com el **fundador del toreig modern**.

Belmonte va ser transcendental per la història del toreig perquè **va impulsar una revolució artística a l'art de torejar**. Fins a l'aparició del Belmonte, torejar consistia bàsicament en sortejar les escomeses dels toros sobre les cames amb més o menys valor i gràcia. El seu extraordinari domini dels terrenys li va permetre executar el toreig d'una forma nova, lentament i amb una aproximació mai vista.

La idea de torejar quiet es va convertir en el desig de tot torero. Així doncs, **l'aportació de Belmonte va ser sobretot l'estètica** ja que el seu art revolucionari es va convertir per els generacions posteriors en el nou paradigma del classicisme durant tot el resta del segle XX.

Belmonte també va canviar la imatge tradicional dels toreros: es va realcionar amb grans noms de la cultura (com Valle-Inclán, Pérez Ayala, Ignacio Zuloaga o Julio Camba), que l'aclamaven i el consideraven un veritable artista, i va adoptar els seus estils de vestir, renunciant a la cueta clàssica del torero.

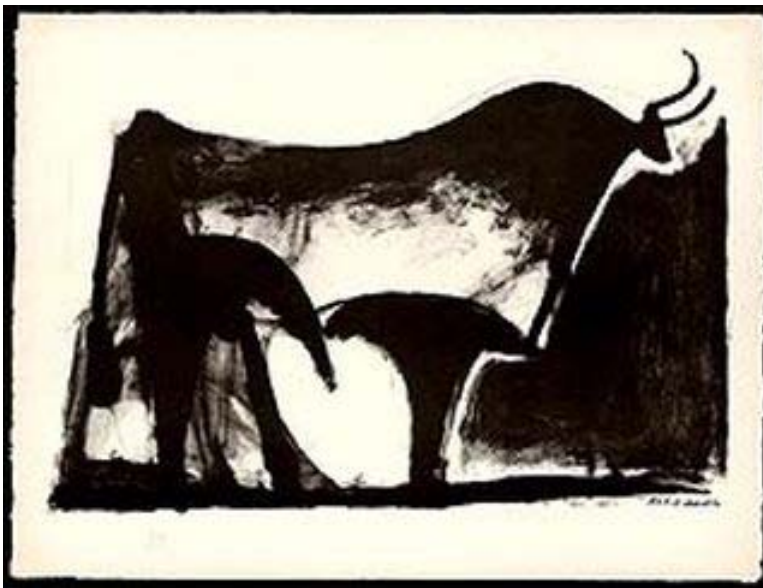
La Generació del 98, que no era en principi gens taurina, ja que veien en els toros un clar símptoma d'atràs hispànic, **es van fer belmontista** quasi al complet, més que la festa en si **admiraven l'heroi que veien en Belmonte**.

Belmonte va ser amic també de l'escriptor nordamericà Ernest Hemingway i apareix de forma destacada en dues de les seves novel·les: *Mort a la tarda* i *Festa*.

ACTIVITATS SOBRE EL CONTEXT

1. Aquest és un espectacle que ens parla sobre un mite, ens parla sobre la tauromàquia, de la qual podríem dir que és atemporal, no ens situa explícitament en un espai ni en un temps concrets, però a través del text i de l'escenografia podem saber-ne coses. Digues que has descobert i raona la teva resposta.

2. Digues a què fa referència el títol de Belmonte, i busca més informació sobre això. Pots utilitzar els recursos d'internet com wikipedia o el google.

Toro Negro, Pablo Ruiz Picasso

RELACIONADES AMB LA DANSA

QUÈ ÉS LA DANSA?

La paraula *dansa*, d'origen francès, significa moviment integrat i amb sentit. La dansa és una forma d'expressió caracteritzada per gestos i moviments acompassats i rítmics, i l'actitud corporal pot obeir a criteris instintius o preestablerts, la manifestació de la qual obeeix a pautes religioses, rituals o artístiques.

Eupalinos o l'Arquitecte; L'Ànima i la Dansa de Paul Valéry:

Un cos preciós que es fa mirar per si mateix ens brinda un moment admirable: és un detall de la naturalesa que l'artista ha copsat miraculosament... però la música i l'arquitectura ens fan pensar en alguna cosa diferent d'elles mateixes, són enmig d'aquest món com monuments d'altres mons; o com exemples escampats aquí i allà d'una duració i una estructura que no són les dels éssers, sinó les de formes i lleis. Semblen destinades a recordar-nos directament, l'una, la formació de l'univers, i l'altra, el seu ordre i estabilitat; evoquen les construccions de l'esperit i la seva llibertat, que busca aquest ordre i el reconstrueix de mil maneres; decideixen així les aparences particulars amb què món i esperit s'ocupen habitualment, plantes, bèsties i gent... i fins i tot alguna vegada, en escoltar música amb una atenció semblant a la seva complexitat, he notat que en certa manera jo no percebia ja els sons dels instruments com a sensacions de la meua oïda. La simfonia mateixa em portava a oblidar el sentit auditiu. Es mudava en veritats animades i aventures universals, o en combinacions abstractes, amb tal prestesa i exactitud que ja no m'adonava de l'intermediari sensible, el so.

1. Després de llegir aquest text, busca quines són les frases que fan referència a la dansa i quines altres disciplines hi apareixen. Com creus que es relacionen entre elles?

© Ros Ribas. Fotos d'assaig

RELACIONADES AMB L'ESCENOGRAFIA

Cada obra de teatre transmet moltes informacions simultànies a través dels diferents llenguatges escènics. Els decorats, el vestuari o la música, entre d'altres, formen part d'aquesta posada en escena. El director fa una determinada lectura de l'obra i, conjuntament amb el seu equip, pren unes opcions estètiques. Aquesta obra en particular és una peça de petit format que presenta una escenografia no massa complexa, però no per això menys important.

© Ros Ribas.

.....

ACTIVITATS SOBRE L'ESCENOGRAFIA

1. Aquesta escenografia és obra de l'artista Frederic Amat, busca qui és, i quin és el seu treball.

2. Observa l'escenografia i digues quina impressió et produeix. Què creus que volen transmetre el director i l'escenògraf?

Quins són els elements escenogràfics que t'han cridat més l'atenció, i per què?

RELACIONADES AMB LA POSADA EN ESCENA

El llenguatge és la capacitat de l'ésser humà de comunicar-se utilitzant un sistema de signes. Una llengua o idioma és una representació particular d'aquesta capacitat. Hi ha moltes menes de comunicació, d'entre elles els llenguatges artístics, com poden ser el teatre, el cinema, la música, l'art o la literatura. Aquests llenguatges molt sovint tenen punts en comú, i fins i tot es complementen.

© Ros Ribas.

.....

ACTIVITATS SOBRE LA POSADA EN ESCENA

1. La posada en escena crea l'ambient de l'espectacle, les llums, el sò, la música, el vestuari, etc, aquest espectacle està carregat de tots aquests elements.

Describeu com afecta la llum i la música els ballarins, que t'evoca?

I el vestuari? Describeu el vestuari que porten els ballarins, en Cesc Gelabert i la Lydia Azzopardi?

2. La composició musical és d'en Carles Santos, quin tipus de música has pogut distingir? Quin tipus d'instruments formen la banda?

RELACIONADES AMB ELS PERSONATGES

Els personatges, la gran majoria de vegades, són els qui porten el pes de l'obra. Cada un té una presència concreta, un vestuari, uns moviments, una gesticulació singulars. Tal i com succeeix a la vida real, els personatges no són estàtics, fan una evolució, una transformació, però cada un té el seu rol.

© Ros Ribas. Fotos d'assaig

.....

ACTIVITATS SOBRE ELS PERSONATGES

- 1.** Quants ballarins surten en aquesta obra? Quin és el paper dels ballarins protagonistes? I el grups de ballarins qui o que representen?
- 2.** Creus que el moviment del cos pot substituir les paraules? Que ens explica?